

รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิค เพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

The Development of a Communicative Thai Language Learning Model Based on Communicative Language Teaching (CLT) Using the Think-Pair- Share Technique for Undergraduate Students at the College of Fine Arts, Bunditpatanasilpa Institute

วรรณธิรา วิระวรรณ^{1*}, อัจฉราพร ไกรบุตร², พชรกฤต ศรีบุญเรือง³

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, ประเทศไทย

Wanthira Wirawan^{1*}, Atcharaporn Khaibut², Phacharakrit Sriboonruang³
^{1,2,3}Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand
✉: * wanthi.wirawan2532@gmail.com
(*Author Corresponding Email)

Received: 19 May 2026; Revised: 02 June 2026; Accepted: 02 July 2026
The Author(s) 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และ ความต้องการ
จำเป็นของการพัฒนารูปแบบ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบ 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบ และ 4) เพื่อประเมินรูปแบบการ
พัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเป็นการวิจัย
และพัฒนา (Research and Development) มีกระบวนการวิจัย 4 ระยะ ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบัน
สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบ 2) การพัฒนารูปแบบ 3) การทดลองใช้
รูปแบบ และ 4) การประเมินรูปแบบ กลุ่มเป้าหมายระยะที่ 1 ได้แก่ 1) อาจารย์กลุ่มวิชาภาษาไทย วิทยาลัย
ช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 3 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
2) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568
วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 61 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random
Sampling) กลุ่มเป้าหมายระยะที่ 2 ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ
รูปแบบ โดยการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) กลุ่มเป้าหมายระยะที่ 3 ได้แก่ นักศึกษา
วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 1 ปี
การศึกษา 2568 จำนวน 12 คน และกลุ่มเป้าหมายระยะที่ 4 ได้แก่ 1) อาจารย์กลุ่มวิชาภาษาไทย วิทยาลัย
ช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 3 คน 2) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการ

สื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยช่างศิลปนครศรีธรรมราช จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนา รูปแบบแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบวัดทักษะการพูดสื่อสาร แบบวัดพฤติกรรมการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ดำเนินการทดลอง 19 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความต้องการจำเป็น Priority Needs Index (PNI) ค่า t-test และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลวิจัย พบว่า 1. สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสาร และการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการเร่งด่วนในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทัศนคติของนักศึกษาต่อภาษาไทย 2. รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก และได้รับการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยภาพรวม แสดงให้เห็นว่า รูปแบบที่บูรณาการแนวคิดการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เข้ากับการสอนการพูดเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร มีความถูกต้องทางวิชาการและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ 3. ทักษะการพูดสื่อสาร และการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ภายหลังการทดลองใช้รูปแบบ สูงกว่าก่อนการทดลองใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยืนยันว่ารูปแบบดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทั้งทักษะด้านปัญญาและด้านจิตใจของผู้เรียน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 4. รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญว่า มีประสิทธิภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ในทุกด้านของเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงคุณภาพและความสมบูรณ์ของรูปแบบในการเป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้, เทคนิคเพื่อนคู่คิด, ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

Abstract

The purposes of this research were: (1) to investigate the current conditions, desired conditions, and essential needs for model development; (2) to develop the model; (3) to implement the model; and (4) to evaluate the model for developing Thai language instructional management for communication (CLT) using the Think-Pair-Share technique among undergraduate students at the College of Fine Arts, Bunditpatanasilpa Institute. The study employed a Research and Development (R&D) methodology consisting of four phases: (1) analysis of current conditions, desired conditions, and essential needs; (2) model development; (3) model implementation; and (4) model evaluation. The target groups for Phase 1 were: (1) three Thai language instructors at the College of Fine Arts, Bunditpatanasilpa Institute, selected through simple random sampling; and (2) sixty-one students enrolled in Thai for Communication in the first semester of the 2025 academic year, also selected through simple

random sampling. The target group for Phase 2 consisted of eleven experts who assessed the appropriateness of the model through a connoisseurship seminar. The target group for Phase 3 included twelve students enrolled in Thai for Communication in the first semester of the 2025 academic year at Nakhon Si Thammarat College of Fine Arts. The target group for Phase 4 included: (1) three Thai language instructors at the College of Fine Arts, Bunditpatanasilpa Institute; and (2) twelve students enrolled in Thai for Communication in the first semester of the 2025 academic year at Nakhon Si Thammarat College of Fine Arts. The research instruments included a questionnaire on current conditions, desired conditions, and essential needs for model development; a focus group discussion record; a model evaluation form; a communicative speaking skills test; a behavioral assessment of attitudes toward the Thai for Communication course; and a questionnaire on opinions regarding the model. The instructional management model was implemented over 19 hours. The data were analyzed using mean, standard deviation, Priority Needs Index (PNI), t-test, and content analysis. The research findings revealed the following: 1. The desired conditions of instructional management to promote communicative speaking skills and positive attitudes toward the Thai Language for Communication course were at a high level overall, particularly in enhancing students' attitudes toward the course. This indicates an urgent need to develop instructional management to strengthen students' positive attitudes toward the Thai language. 2. The instructional model based on the CLT approach using the Think-Pair-Share technique consisted of five key components. Expert evaluations indicated that the model's overall appropriateness was at the highest level, confirming that integrating CLT with the Think-Pair-Share technique for teaching speaking to enhance communication skills is academically valid and feasible for practical implementation. 3. After implementing the model, students' communicative speaking skills and attitudes toward the Thai Language for Communication course were significantly higher than before implementation at the .05 level. This confirms the model's effectiveness in developing both cognitive and affective aspects of learners. Students' overall opinions toward the instructional model were at a high level. 4. Expert evaluation indicated that the instructional model's overall effectiveness met the highest level in all criteria, demonstrating its quality and completeness as an innovative instructional framework suitable for undergraduate students at the College of Fine Arts, Bunditpatanasilpa Institute.

Keywords: learning management model, Thai language communication, the Think-Pair-Share technique

1. บทนำ

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาระยะสุดท้ายก่อนที่ผู้สำเร็จการศึกษาจะเข้าสู่ระบบการทำงานในสังคมอย่างแท้จริง การจัดรูปแบบการเรียนการสอนระดับนี้จึงนับว่าสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีนี้ ระบบการศึกษาจะเรียกว่า “บัณฑิต” ตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาระบุว่า “บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนานตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก” ตามโครงสร้างการจัดการเรียนรู้ระดับปริญญาตรี กำหนดให้มี 3 หมวดวิชา คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะหรือวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยในแต่ละหมวดวิชาจะมีเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนที่แตกต่างกันในรายละเอียด แต่สัมพันธ์กันในภาพรวมของคุณภาพบัณฑิต สอดคล้องกับการเปรียบเทียบของ พระพรหมคุณาภรณ์ (2552) กล่าวไว้โดยสรุปว่า วิชาศึกษาทั่วไปจะทำหน้าที่ให้คนเป็นบัณฑิตในฐานะที่มี

ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ด้วยคุณค่า ส่วนวิชาเฉพาะและวิชาชีพ มีหน้าที่ในการสร้าง เครื่องมือและความสามารถที่จะใช้เครื่องมือให้แก่คนที่จะเป็นบัณฑิต

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรี ระบุว่า “หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก”) โดยลักษณะการจัดการเรียนการสอนนั้น สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดได้ทั้งลักษณะจำแนกเป็นรายวิชา หรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ ด้วยวิธีการผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ในสัดส่วนที่เหมาะสม ในกลุ่มวิชาภาษานั้น ภาษาไทยเป็นหนึ่งในรายวิชาที่ต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นรายวิชาที่เน้นกระบวนการสื่อสารด้วยภาษา ส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันทั้งด้านการอาชีพและการพัฒนาตนเองของบัณฑิต (พิชัย ศรีภูไท, 2542)

กรุงเทพโพลล์ (2553) ได้สำรวจเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในหัวข้อสำรวจว่า “วิชาภาษาไทยในความเห็นของวัยรุ่นยุคใหม่” โดยร้อยละ 40.4 เสนอว่า หากมีวิธีการเรียนการสอนที่สนุก ไม่น่าเบื่อ และมีหลักการทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายจะสามารถดึงดูดใจให้ผู้เรียนหันมาสนใจเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น ร้อยละ 19.8 เสนอให้มีกิจกรรม เช่น เกมทายคำศัพท์ และทอล์คโชว์ประกอบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ร้อยละ 19.7 เสนอให้นำสื่อและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การตูนแอนิเมชัน และอินเทอร์เน็ตมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ร้อยละ 14.4 เสนอว่า ครูและอาจารย์ผู้สอนควรมีความคิดที่ทันสมัย เข้าใจผู้เรียน และสามารถประยุกต์เนื้อหาให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันและยกตัวอย่างได้ และร้อยละ 2.8 เสนอว่า ให้มีการจัดการเรียนนอกห้องเรียนหรือนอกสถานที่บ้าง

ผลการสำรวจของโพลล์นี้ เป็นภาพสะท้อนถึงระบบการปลูกฝังจากการเรียนรู้ในระบบการศึกษาว่ายังไม่สามารถทำให้การสื่อสารภาษาไทยเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ในการจัดการเรียนการสอนการสื่อสารภาษาไทย ในมหาวิทยาลัยจะมีการจัดรายวิชาภาษาไทยไว้ทั้งในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาเฉพาะหรือวิชาชีพ ซึ่งทั้งสองลักษณะนี้จะเน้นสมรรถนะหรือความสามารถในการสื่อสารไม่เหมือนกัน กล่าวคือในหมวดวิชาเฉพาะหรือวิชาชีพจะเน้นให้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญหรือความเก่งในส่วนของทักษะที่เป็น “ฮาร์ดสกีล” (Hard Skills) ในขณะที่หมวดวิชาศึกษาทั่วไปจะเน้นทัศนคติและค่านิยมการใช้ภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเสริมคุณค่าการใช้ภาษาไทยให้มากกว่ามีคุณภาพเพียงอย่างเดียว เราเรียกทักษะที่เป็นความสามารถประเภทนี้ว่า “ซอฟต์สกีล” (Soft Skills) วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2562:5) ได้นิยามไว้ว่า “Soft Skills เป็นทักษะเสริมการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มี Soft Skills ที่เป็นพื้นฐานของการทำงานในอนาคต ผู้สอนยุคใหม่จะมีบทบาทหน้าที่ในการเสริมสร้าง Soft Skills ให้ผู้เรียนผ่านการลงมือปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ และประเมินความก้าวหน้า Soft Skills ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง”

หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีหน้าที่ในการสร้างผู้เรียนให้เป็นบัณฑิตด้วยการพัฒนาทักษะที่เป็นซอฟต์สกีลเป็นหลัก โดยต้องหวังผลทางการสื่อสารภาษาไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

โดยเฉพาะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพถือเป็นหนึ่งในสมรรถนะที่สำคัญของบัณฑิต ซึ่งไม่เพียงแต่หมายถึงความสามารถในการสื่อสารทั่วไปในชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน ชุมชน และบุคคลแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์และมีจรรยาบรรณ บัณฑิตในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องมีทักษะด้านภาษาและการสื่อสารที่ชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสมตามบริบท และสามารถปรับใช้กับสถานการณ์ที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาและสังเกตการณ์สอนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศึกษา วิทยาลัยช่างศิลปนครศรีธรรมราช ในภาคการศึกษา 1/2568 ที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนดังกล่าวจำนวนไม่น้อยยังขาดความมั่นใจในการสื่อสาร ขาดทักษะการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องทั้งในด้านการพูด การเขียน และการนำเสนอ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานเมื่อเข้าสู่วิชาชีพจริง การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จึงควรได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสื่อสารที่สอดคล้องกับบริบทวิชาชีพ ตามแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ถือกำเนิดมาจากการความต้องการ ในการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนภาษา เนื่องจากวิธีการสอนภาษาแบบเน้นสถานการณ์ (SLT) ถูกใช้ใน การสอนภาษามาเป็นระยะเวลาหนึ่งและไม่เป็นที่ยอมรับในเวลาต่อมา โดยการสอนภาษาแบบเน้น สถานการณ์มีความยากในการจัดสถานการณ์และการบรรลุผล นักภาษาศาสตร์จึงให้ความเห็นว่าการ สอนภาษาควรคำนึงถึงความหมายของสิ่งที่ผู้พูดจะพูดและความตั้งใจของผู้พูด และควรเน้นไปที่ ความสามารถในการสื่อสารมากกว่าการเรียนรู้เพียงแค่โครงสร้างทางภาษา)

จากการศึกษามีนักการศึกษาให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลาย ความหมายสามารถสรุปความหมายได้ว่าเป็นการสอนภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (LearnerCentred Approach) โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน ในสถานการณ์ต่าง ๆ และเกิดทักษะในการสื่อสาร และสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงอย่างถูกต้องตามบริบทการใช้ภาษาไม่เพียงแต่รู้หลักการใช้ภาษา

ละเอียด จุฑานันท์(2541) เสนอขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษากับ นักเรียน มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ทีละน้อยให้นักเรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจในความหมายของ ภาษาและการใช้ภาษาจริง โดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้าง ไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ และในขั้นนี้ครูจะประเมินนักเรียนจากการนำเข้าสู่เนื้อหา ถ้าหากนักเรียนสามารถตอบโต้ได้ หรือสามารถเข้าใจในสิ่งที่ครูนำเสนอไปได้ ครูสามารถข้ามขั้นตอน นี้เพื่อไปสู่ขั้นตอนต่อไปได้ แต่ถ้าหากนักเรียนยังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ครูนำเสนอไปได้ ครูจะต้องทำ การสอนใหม่ หรืออธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่ครูนำเสนอไป

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นฝึกการใช้ภาษาที่ได้จากการเรียนในขั้น การนำเสนอเนื้อหา ซึ่งการฝึกจะเป็นการฝึกในลักษณะที่ครูเป็นผู้ชี้ทางหรือชี้แนะในการฝึก และครูจะ 30 ปล่อยให้ให้นักเรียนทำเองมากขึ้นและมีบทบาทในช่วงหลัง การฝึกนี้เป็นการฝึกเพื่อให้นักเรียนสามารถ จดจำรูปแบบของภาษาได้

จึงต้องเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษาเป็นหลัก และมีจุดมุ่งหมายให้ นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษา ในการฝึกครูจะเริ่มจากการ ให้นักเรียนพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้ รูปแบบภาษาแล้วจึงเปลี่ยนสถานการณ์ โดยสถานการณ์ เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างทางภาษาตามบทเรียน ในขั้นนี้จะเน้นที่ความถูกต้อง และให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ ในการใช้รูปแบบของภาษาตลอดจน สามารถนำภาษาไปใช้ได้

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ในขั้นนี้นับเป็นขั้นที่มีความสำคัญ ที่สุดขั้นหนึ่ง เนื่องจากเป็นขั้นที่เป็นการนำเอาภาษาและความรู้ทางภาษาที่ได้จากการเรียนไปใช้ใน สถานการณ์จริงหรือ สถานการณ์จำลองจากสถานการณ์จริง ครูมีหน้าที่เพียงกำหนดภาระงานเท่านั้น เช่น กำหนดหัวข้องาน อธิบายวิธีดำเนินกิจกรรม หลังจากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมเอง ทั้งหมด และกิจกรรมในการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารอาจมีทั้ง การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย เป็นต้น

พรสวรรค์ สิปโป (2550) เสนอขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียนเรียนรู้ และเข้าใจ นักเรียนจะทำความเข้าใจในเรื่องความหมาย รูปแบบของภาษา การใช้ภาษาในด้านการ ออกเสียง คำศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎการใช้ภาษา .

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก (Practice) ขั้นนี้ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกปฏิบัติ การฝึกในขั้นนี้ เน้นไปที่ ความถูกต้องของภาษาเพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำรูปแบบของภาษาได้ ให้นักเรียนได้เข้าใจ ความหมาย และ วิธีการใช้ภาษา

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้(Production) ขั้นนี้ให้นักเรียนเป็นผู้ถ่ายทอดและสื่อสารสิ่งที่นักเรียน ได้ฝึกมา เป็นการนำภาษาไปใช้จริงโดยการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่กำลังสื่อสาร ซึ่งนักเรียนจะมี โอกาสได้ใช้ภาษาใน สถานการณ์ต่าง ๆ

เยาวพร ศรีระชา (2561) ได้กล่าวว่าเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT สามารถดำเนินการ 5 ขั้นตอนต่อไปนี้

1) ขั้นเตรียมหรือขั้นเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน มีความพร้อมที่จะ เรียนเนื้อหาใหม่ อาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้ว หรืออาจเป็น การนำเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่กำลัง จะเรียนต่อไป กิจกรรมที่ใช้ในขั้นตอนนี้อาจจะเป็นเพลง เกม นิทาน การสนทนา หรือการแสดงต่างๆ

2) ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนภาษา (Language Input) ได้แก่ ผู้เรียนที่เป็น ตัวอย่างภาษาที่ใช้ในชีวิตจริงจากสื่อประสม และตัวอย่างภาษาที่ครูผู้สอนเลือกใช้ ในห้องเรียนครูผู้สอนแสดง บทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล (Informant) และให้ผู้เรียนมีหน้าที่ฟังและสังเกต

3) ขั้นฝึก (Practice) เป็นการฝึกภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูผู้สอนนำเสนอ ในขั้นที่นำเสนอ (Presentation) ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ เสมือนจริง ครูผู้สอนแสดง บทบาทเป็นผู้ควบคุม (Conductor) ในการฝึกภาษาของผู้เรียน และผู้เรียน มีหน้าที่ในการฝึกและมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น จับคู่ฝึกสนทนา

4) ขั้นนำไปใช้ (Production) ต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาใน การสื่อสารใน

สถานการณ์เหมือนจริง และเป็นสถานการณ์ใหม่ (New Situation) อาจจะคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ครูสอนได้นำเสนอไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่เขาได้เรียนรู้มาแล้ว ทั้งในส่วนที่ได้เรียนรู้แล้วในชั่วโมงก่อน ๆ และในชั่วโมงที่กำลังเรียนอยู่ ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้แนะนำ (Advisor) คอยแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้ (เรียนมีหน้าที่ในการผลิต ภาษา (Productive Language Use)

5) ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นในขั้นตอนนี้อาจเป็นเพลง เกม การทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ หรือการมอบหมายงาน เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT จะเน้นให้ผู้เรียนกล้าที่จะสื่อสารภาษา โดยสามารถฝึกได้อย่างอิสระ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของการเรียนรู้ซึ่งจะสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษามีนักการศึกษาเสนอขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลากหลาย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ขั้นตอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการนำเสนอ (Presentation) ขั้นนี้ครูจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้นักเรียน และ นักเรียนจะทำความเข้าใจในเรื่องความหมาย รูปแบบของภาษา การใช้ภาษาในด้านการออกเสียง คำศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึกและปฏิบัติ (Practice) ขั้นนี้ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกปฏิบัติ โดยการฝึกจะเน้นไปที่ความถูกต้องของภาษาเพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำรูปแบบของภาษาได้ ให้ นักเรียนได้เข้าใจความหมาย และวิธีการใช้ภาษา

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นนี้ให้นักเรียนเป็นผู้ถ่ายทอดและ สื่อสารสิ่งที่นักเรียนได้ฝึกมา โดยนักเรียนจะมีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

โดยสรุป การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชานี้ โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ซึ่งเป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นการสื่อสารและการเรียนภาษา และปฏิบัติกิจกรรมโดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมีความหลากหลายของกระบวนการในชั้นเรียน ซึ่งกิจกรรมที่ผู้สอนจัดเตรียมขึ้นมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร โดยผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด การให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยให้เลือกใช้ภาษาตามต้องการและให้ประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง วิธีดังกล่าวนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจที่จะใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้ จะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาชีพอย่างเป็นระบบ มีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเกิดการเรียนรู้จากสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับการทำงานจริง ส่งผลให้บัณฑิตมีความพร้อมในการสื่อสารในฐานะ “มืออาชีพ” ซึ่งมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ น่าเชื่อถือ และเหมาะสมกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทย

เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นกลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือที่แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ คิด (Think) ให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบสำหรับคำถามหรือโจทย์ที่กำหนด, คู่ (Pair) ให้ผู้เรียนจับคู่กันเพื่อแลกเปลี่ยนและอภิปรายความคิดเห็น, และ แบ่งปัน (Share) นำเสนอแนวคิดหรือข้อสรุปที่ได้จากการอภิปราย

ให้ชั้นเรียนทั้งหมดรับฟัง เทคนิคนี้ช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) หากใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ประกอบกิจกรรมร่วมด้วย จะช่วยให้กิจกรรมการจัดการเรียนมีความหลากหลายขึ้น เพราะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เน้นใช้กิจกรรมการสื่อสารเป็นหลัก โดยในกิจกรรมการเรียนรู้นั้นจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารโดยใช้ภาษาไทย ผ่านกิจกรรมโดยใช้ชั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นเครื่องมือเสริมในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนจดจำและติดตามในประเด็นที่กำลังเรียนรู้ ได้ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น ได้ฝึกทักษะการสื่อสารด้วยเหตุผล กล้าแสดงความคิดเห็น ลดปัญหาการแย้งตอบ หรือไม่ตอบ เพราะมีคนอื่นตอบไปแล้วหรือกลัวคำตอบของตนจะไม่ถูกต้อง ฝึกการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์คำตอบจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ได้ฝึกปฏิบัติ ฟัง พูด รวมถึงการทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม สามารถเสริมสร้างทักษะได้ในทุกๆด้าน ทั้งนี้ ผู้วิจัยมองเห็นคุณค่าของเทคนิคเพื่อนคู่คิด จึงนำมาเป็นเครื่องมือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ได้เกิดคิดหาคำตอบด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกระตุ้นให้ผู้เรียนหาข้อสรุปร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดขอบเขตการคิดและการพูดคุยอย่างเป็นลำดับ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารของผู้เรียน

เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาและแนวทางออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงมุ่งพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาสามารถก้าวสู่วิชาชีพได้อย่างมั่นใจและมีคุณภาพในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
4. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย แบ่งการดำเนินการออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 64 คน ได้แก่ 1) อาจารย์กลุ่มวิชาภาษาไทย วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 3 คน 2) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 61 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบฯ

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยการจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยและการวัดประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 5 คน 2) คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน และ 3) คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบประเมินรูปแบบ และแบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ

ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 12 คน ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ คู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ 1) แบบวัดความสามารถทักษะการพูดสื่อสาร 2) แบบวัดพฤติกรรมการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ระยะที่ 4 ประเมินรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 คน ได้แก่ 1) อาจารย์กลุ่มวิชาภาษาไทย วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 3 คน 2) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช จำนวน 12 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนา รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า

1. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสาร เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านทักษะการพูดสื่อสาร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.45) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านทักษะการพูดสื่อสาร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.42) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมความสามารถทักษะการพูดสื่อสารเพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยระบุความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญมากที่สุดและเร่งด่วนที่สุดที่ต้องได้รับการพัฒนา ก่อน สามารถพิจารณาจากค่าดัชนี $PNI_{modified} = 0.16$ พบว่า ด้านที่ 5 ด้านผลการเรียนรู้ $PNI_{modified} = 0.24$ มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านที่ 2 ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ $PNI_{modified} = 0.22$ ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล $PNI_{modified} = 0.17$ ด้านที่ 3 ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ $PNI_{modified} = 0.12$ และด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ $PNI_{modified} = 0.05$ ตามลำดับ

2. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.44) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.44) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยระบุความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญมากที่สุดและเร่งด่วนที่สุดที่ต้องได้รับการพัฒนา ก่อน สามารถพิจารณาจากค่าดัชนี $PNI_{modified} = 0.19$ พบว่า ด้านที่ 5 ด้านผลการเรียนรู้ $PNI_{modified} = 0.23$ มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด รองลงมาได้แก่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล $PNI_{modified} = 0.21$ ด้านที่ 3 ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ $PNI_{modified} = 0.19$ ด้านที่ 2 ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ $PNI_{modified} = 0.17$ และด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ $PNI_{modified} = 0.13$ ตามลำดับ

ผลการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิต

พัฒนศิลป์ มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินรูปแบบ (ฉบับร่าง) โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = 0.71) ส่วนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ (ฉบับร่าง) โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = 0.62)

ผลการวิจัยระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรการหาค่า E_1/E_2 ประสิทธิภาพของรูปแบบ ด้านกระบวนการ (E_1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.09 คิดเป็นร้อยละ 86.92 ด้านผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 คิดเป็นร้อยละ 88.04 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.92/88.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2. การเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสาร และการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า 2.1) ทักษะการพูดสื่อสารของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ หลังเรียน ($\bar{X}$ = 17.38, S.D. = 0.72) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 12.25, S.D. = 2.33) เมื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ทักษะการพูดสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) ระดับการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบ หลังเรียน ($\bar{X}$ = 4.63, S.D. = 0.48) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 3.77, S.D. = 1.39) เมื่อเปรียบเทียบระดับการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ระดับการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2555)

3. การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.78, S.D. = 1.07)

ผลการวิจัยระยะที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินรูปแบบ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = 0.60)

5. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีวัตถุประสงค์ 4 ข้อ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และ ความต้องการจำเป็น

ของการพัฒนารูปแบบ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบ 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบ และ 4) เพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงความตระหนักและความต้องการของผู้สอนและนักศึกษาต่อการมีรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการส่งเสริมทักษะการสื่อสารควบคู่กับการพัฒนาคุณค่าด้านจิตใจอย่างชัดเจน ซึ่งผลการศึกษาความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) ดังกล่าวเป็นแนวคิดสำคัญในการออกแบบรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในระยะถัดไป

ด้านการพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และคู่มือการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน มาตรฐานความถูกต้อง และ มาตรฐานความเป็นประโยชน์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่ออกแบบโดยการบูรณาการแนวคิดการสอนภาษากับการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เข้ากับทักษะการพูดสื่อสารนั้นมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง มีความสอดคล้องทางวิชาการ และตอบโจทย์ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย การที่รูปแบบที่พัฒนาขึ้นได้รับการยอมรับในระดับสูงนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ธนู ทดแทนคุณและกานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552) ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของการพูดสรุปได้ว่า การพูดต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ เพื่อทำให้ผู้พูดเป็นที่ชื่นชมของบุคคล และทำให้เกิดผลต่าง ๆ ต่อสังคมส่วนรวม ทั้งความเข้าใจ ความศรัทธา การให้ความร่วมมือต่อองค์กรต่าง ๆ ก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เช่นเดียวกับ วรณี โสมประยูร (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดสรุปได้ว่า การพูดเป็นการสื่อสารที่มีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด ด้วยเพราะคำพูดเป็นเครื่องมือสื่อความคิดที่รวดเร็ว นอกจากจะพูดในโอกาสทั่วไปในชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีโอกาสอื่น ๆ ที่ต้องพูดอย่างเป็นทางการหรือพูดเชิงวิชาการ ซึ่งเป็นการเผยแพร่ถ่ายทอดความรู้และความคิดเห็น ที่นับว่าสำคัญ

ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับความเห็นของ สมพร แพ่งพิพัฒน์ (2556:201) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดสรุปได้ว่า การพูดมีความสำคัญในชีวิตประจำวันเป็นอย่างยิ่ง ในการดำรงชีวิต ผู้มีความสามารถในการพูดที่ดี ย่อมมีความสำเร็จในชีวิตเป็นอย่างดี การพูดจึงมีความสำคัญนานัปการ โดยเฉพาะการนำเสนอ ด้วยการพูด จะมีความสำคัญใจแง่ของการจูงใจการสร้างความประทับใจ และความน่าเชื่อถือได้อย่างดี

ผลการพัฒนารูปแบบนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ วรัญญา เสนสม และ ญัษฎ์วัฒน์ อนันตะสุข (2565, หน้า 202-220) ซึ่งเป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) ในลักษณะเดียวกัน ที่พบว่าการพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ R&D และมีการตรวจสอบ คุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จะทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความน่าเชื่อถือและเหมาะสมต่อการนำไปใช้ โดยงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้องค์ประกอบของรูปแบบ

จำนวน 5 องค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้าง ของรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น การประเมินคุณภาพในระยะนี้จึงเป็นเครื่องยืนยันว่า รูปแบบ ที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์ตามหลักการทางวิชาการและพร้อมสำหรับการทดลองใช้จริงในระยะที่ 3 (สุวิทย์ มูลคำ, 2553)

หลังการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นักเรียนมีระดับมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในภาพรวม ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ผลลัพธ์นี้แสดงให้เห็นถึงผลเชิงประจักษ์ของรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ในการเป็นกลไกที่ช่วยยกระดับ การพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารควบคู่ไปกับการพัฒนาจิตใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ การที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือเป็นความสำเร็จของการบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เข้ากับทักษะทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเลิศศักดิ์ พิพิธภณท์ (2546: 5) กล่าวถึง ทัศนคติว่า คือ ความรู้สึกที่เก็บซ่อนอยู่ในใจของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากการบูรณาการ ความรู้ประสบการณ์ความเชื่อที่สั่งสมมายาวนาน เมื่อมีสิ่งเร้า (Stimulate) ถึงจุดแห่งการตัดสินใจ บุคคลจะแสดงทัศนคติออกเป็น พฤติกรรมชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อสิ่งนั้น ๆ ทัศนคติของบุคคลอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อได้รับองค์ความรู้ใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยกระบวนการทั้ง 5 ขั้นตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีลักษณะเป็นการนำพาผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ ค้นพบ และพัฒนาทักษะการพูดสื่อสาร ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมั่นใจ เชื่อมมั่น และพัฒนาศักยภาพด้วยวิธีการที่เหมาะสมด้วยตนเอง นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในทางบวกต่อรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดสื่อสารและการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิสมร ชูอม (2561) ได้วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการพูดของนักเรียน ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ในการพูดของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์ คอนแวนต์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 การศึกษา 2561 จำนวน 44คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนคู่คิดเรื่องการพูด 2) แบบประเมินความสามารถในการพูดของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบประเมินตามสภาพจริง (Rubric Scoring) 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยคำถามจำนวน 15 ข้อ ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการพูดของนักเรียน หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดอยู่ในระดับมาก ผลการทดลองใช้ในระยะนี้ จึงเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลเบื้องต้นของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น (ทศนา แชนณี, 2566)

ด้านการประเมินของรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และคู่มือการใช้รูปแบบ ได้รับการประเมินจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของงานวิจัย ว่ามีประสิทธิภาพโดย ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ในทุกด้านของเกณฑ์มาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน มาตรฐาน ด้านความเป็นประโยชน์ และมาตรฐานด้านความถูกต้อง ซึ่งการประเมินในระยะสุดท้ายนี้เป็นการยืนยันความสมบูรณ์และคุณภาพของรูปแบบในฐานะนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไป ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารและการมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้อย่างแท้จริง การที่รูปแบบได้รับการประเมินว่ามีประสิทธิผลในระดับสูงสุดนั้น เนื่องจากรูปแบบ ดังกล่าวได้บูรณาการจุดเด่นขององค์ความรู้ทางวิชาการที่หลากหลายเข้าด้วยกันอย่างลงตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำหลักการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) มาเป็นแนวคิดหลักในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของธนู ทดแทนคุณและกานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552: 66) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดว่า การพูดต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ เพื่อให้ผู้พูดเป็นที่ชื่นชมของบุคคล และทำให้เกิดผลต่าง ๆ ต่อสังคมส่วนรวม ทั้งความเข้าใจ ความศรัทธา การให้ความร่วมมือต่อองค์กรต่าง ๆ ก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ การนำหลักการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) มาใช้จึงช่วยพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารของผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรัญญา เสนสม (2563) ซึ่งเป็นงานวิจัย R&D ที่เน้นการตรวจสอบ ประสิทธิภาพของรูปแบบในขั้นตอนสุดท้าย โดยงานวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการใช้ระเบียบวิธีวิจัย แบบ R&D และการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบตามเกณฑ์มาตรฐานอย่างครบถ้วนนั้น จะนำมาซึ่งนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

6.1.1 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้นวัตกรรม โดยหน่วยงานที่กำกับดูแล การจัดการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ควรพิจารณา ให้การรับรองและส่งเสริมรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) นี้ ในฐานะเป็นนวัตกรรมต้นแบบในการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งมิติปัญญา และมิติ ทางจิตใจ

6.1.2 การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาบุคลากร โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดสรรงบประมาณและทรัพยากร เพื่อจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้แก่ครู อาจารย์ และผู้ดูแลหลักสูตรของระดับปริญญาตรี วิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้แนวทางการ

สอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ในการออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนอย่างแท้จริง

6.1.3 การกำหนดเป็นหลักสูตรทางเลือก โดยพิจารณาผนวกวิชาการพูด สื่อสารเพื่อพัฒนาตนเองตามแนวคิดการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เข้าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรทางเลือก

6.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

6.2.1 การประยุกต์ใช้รูปแบบ สถานศึกษาที่นำรูปแบบไปใช้ โดยดำเนินการตามขั้นตอนและองค์ประกอบของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นอย่างครบถ้วน เพื่อให้ผู้เรียน ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Action Learning) ที่เชื่อมโยงความรู้สู่การสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย

6.2.2 การสร้างบรรยากาศแห่งการยอมรับ ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการสร้าง สภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและปราศจากการตัดสิน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกไว้วางใจ กล้าแสดงออก มีความมั่นใจที่จะฝึกพูด ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสาร

6.2.3 การใช้เทคนิคการกระตุ้นที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละ ขั้นตอน ควรใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น การเล่าเรื่อง การระดมสมอง การใช้สื่อ ภาพประกอบ หรือการสร้างสถานการณ์จำลอง เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ฝึกการคิดและการแสดงออก ให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ

6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

6.3.1 การเปรียบเทียบกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ ควรมีการวิจัย เชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) กับ รูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา เป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) หรือรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) เพื่อค้นหารูปแบบที่เหมาะสมที่สุดสำหรับบริบทผู้เรียน

6.3.2 การขยายขอบเขตกลุ่มตัวอย่าง ควรมีการวิจัยเพื่อทดสอบและประเมิน ประสิทธิภาพของรูปแบบ ในวิทยาลัยอื่น ๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อตรวจสอบความสามารถในการสรุปอ้างอิง และความยืดหยุ่นของรูปแบบ ในการประยุกต์ใช้ในวงกว้าง

เอกสารอ้างอิง

- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. อินเทอร์เน็ตพอเรชั่น.
- ณัฐวิวัฒน์ อนันตะสุข. (2565). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บริบทเป็นฐานร่วมกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย [วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร].

- ทิตินา แคมณี. (2566). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 26). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธราธิคุณ ระหา. (2566). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
- พิชัย ศรีภูไท. (2542). วรรณคดี สังคม และการเมือง. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- วรัญญา เสนสม. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- สุวิทย์ มูลคำ. (2553). วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 9). ภาพพิมพ์.